

sterke mate voor groote gewesten in ons land, waar verschillende van genoemde organisaties ver de overhand hebben op C. B. — zooals bijvoorbeeld de N. C. B. in Noord-Brabant en Limburg — om maar een enkel voorbeeld te noemen.

De verhouding waarin wij staan tegenover genoemde bedrijfsverenigingen is die waarin wij leven in onze particuliere practijk. Wij behandelen onder meer ook onze ongevalspatiënten, zoo goed wij kunnen, overeenkomstig de eischen die gesteld kunnen worden *in het belang van den patiënt*. Ook hier ontstaan verschillen en geschillen, deze heb ik echter nog steeds snel zien verdwijnen na een korte zakelijke correspondentie, of na vriendelijk onderhoud. Ook hier heeft contrôle plaats in vele gevallen, doch geheel in den geest van artikel 3 der *oude* overeenkomst met C. B.

Bij het bepalen van het tarief voor onze verrichtingen volgen wij de wetten der billijkheid, geheel overeenkomend met de maatschappelijke verhoudingen van den patiënt, in aanmerking genomen de plaatselijke invloeden van beteekenis.

Bestaan er van de zijde eener bedrijfsorganisatie bezwaren tegen het tarief, dan staat haar niets in den weg, om *gewestelijk* met de artsen bijvoorbeeld via de afdeeling, een accoord te treffen voor bepaalde verrichtingen. Zoo ook kan C. B. in het vervolg doen.

Uit hoofde van billijkheid en tucht moet noodzakelijk voorzien zijn of voorzien kunnen worden, in een rechtsprekend lichaam of zoogenaamde commissie van scheidslieden. Ook hierin is op de eenvoudigste tevens kosteloze wijze te voorzien in overleg met een afdeeling der Maatschappij. Zooals de zaken nu staan, namelijk commissies van allerlei aard en beteekenis, zetelend op verre afstanden, bergen van correspondentie, en officieele stukken, zeer hooge onkosten, groot tijdsverlies enz., dit alles te zamen levert een dusdanig groot bezwaar, dat wij daartegen opzien en met ontevreden gebaar ons afwenden. Deze toestand werkt zeer verkeerd op velen onder ons, huisartsen, en het behoeft heusch geen verwondering te wekken, dat altijd mogelijk plaats hebbende misbruiken, in de hand worden gewerkt.

De manier waarop C. B. stelling neemt tegenover den zwakkeling onder ons, en tegen hem maatregelen beraamt onder artikel 5 en 11 der nieuwe overeenkomst, steekt sterk af tegenover het stilzwijgen over den contrôle arts-volambtenaar, die zich misdraagt. Of moet soms, de zinsnede, tweede alinea artikel 2, der nieuwe overeenkomst, ons behoeden tegen de verkeerde gedragingen van den contrôle-ambtenaar, voorheen arts — thans firmant van C. B.?

Nogmaals gezegd: het wil mij voorkomen, dat C. B. een greep doet naar de macht — en de beteekenis hiervan is zeer groot — als gevaar voor ons vrije en onafhankelijke bestaan. Bij den achteruitgang in het bedrijfsleven verminderen de levenskansen van kleine organisaties, die zich zullen oplossen in groote lichamen. Hoe groot ook deze mogen uitgroeien, moge een even groote vastberadenheid aangroeien bij de geneeskundigen, om aaneengesloten en onafhankelijk te blijven.

Hontenisse, 24 Juni 1935.

C. A. CAMMAERT.

HET VÓORSTEL A 10 VAN HET HOOFDBESTUUR VOOR DE AANSTAANDE ALGEMEENE VERGADERING.

In de afleveringen van dit *Tijdschrift* van 15 en 22 Juni j.l. komen ingezonden stukken van den heer P. A. VAN DER HOEVEN uit Apeldoorn over het concept contract, dat de regeling voor de ziekenfondsen bevat met de Ned. Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde.

Teneinde bij de lezers misverstand te vermijden, wensch ik naar aanleiding van de phantastische cijfers van den heer VAN DER HOEVEN alleen het volgende op te merken:

De tandheelkundige behandeling van ziekenfondspatiënten is, door het hoog opgevoerde tempo, dermate zenuwslopend, dat het alleen al op dien grond onwenschelijk is meer dan een halven dag ziekenfondswerk toe te staan.

Een tandarts verdient in dat geval (indien hij zijn maximum van 6000 ingeschrevenen bereikt) *ten hoogste* f 4500.— *per jaar*. Dat is iets anders dan de f 24000.—

per jaar van den heer VAN DER HOEVEN, die de zaak niet schijnt te kunnen of te willen begrijpen, terwijl de veronderstelling, dat de betreffende commissies der beide Maatschappijen iets dergelijks zouden voorstellen en aanvaarden, op zijn zachts gezegd, toch wel zeer zonderling zou zijn!

*De voorzitter van de Centrale Ziekenfonds-Commissie der
Ned. Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde.*

J. A. SALOMONS.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BERLIJN. — **Althans in één bedrijf vooruitgang.** Het verbruik van brandewijn schijnt in Duitschland de inzinking te boven te komen. De *Münch. med. Wochenschr.* van 23 Mei is hierover niet bijzonder verheugd. In 1931/32 was dit verbruik gedaald tot 0.61 liter per hoofd der bevolking (berekend op alcohol absolutus). In 1934 is het gestegen tot 0.86. Toch is het nog gering, vergeleken met het jaar vóór den wereldoorlog, toen in Duitschland per hoofd 3 liter werd verbruikt.

— **Koch-tentoonstelling.** Den 26sten Mei is in het Kaiserin-Friedrichhaus een tentoonstelling geopend van voorwerpen, die betrekking hebben op het werk van ROBERT KOCH. O.a. de microscoop, waarmede hij den tuberkelbacil heeft ontdekt, zijn bril, zijn notitieboek, zijn verzameling tsetse-vliegen en malaria-muggen, allerlei gewone en eerediploma's; ook een afbeelding van het bekrompen vertrek, dat het „laboratorium” was, waarin zijn groote ontdekkingen hebben plaats gehad.

Een inzameling is op touw gezet, om de ROBERT KOCH-Stiftung, wier kapitaal door de inflatie is verdwenen, weder te herstellen. (*Berl. Aerzteblatt.*)

LONDEN. — **Speelstraten voor kinderen.** De minister van verkeer heeft in de zitting van het Lagerhuis op 5 Juni op een desbetreffende vraag geantwoord, dat hij met de overheid van eenige volkswijken van Londen was overeengekomen, om, bij wijze van proef, zes straten des zomers in den vooravond voor het rijverkeer te sluiten, opdat de jeugd daar zal kunnen spelen. (*Lancet*, 15 Juni.)

— **Verhoogde snelheid voor het vervoer van patiënten.** Een arts, die een zieke per auto naar een ziekenhuis had vervoerd, en daarbij de voor bebouwde gebieden veroorloofde maximum-snelheid van 30 Eng. mijlen had overschreden (hij had gedurende 54 seconden 38 tot 40 mijlen gereden), werd van overtreding vrijgesproken, omdat hij kon aannemelijk maken, dat er groote haast bij was. Welke snelheid het meest doelmatig is, om het schokken bij het vervoer van een gewonde zooveel mogelijk te vermijden, moet nog worden uitgemaakt. (*Lancet*, 25 Juni.)

ALASKA. — **De gevleugelde Samaritaan.** In een ziekenhuis in Alaska is overleden de vlieger FRANA DERBANDT, die zich vele malen, vaak onder groot gevaar, verdienstelijk heeft gemaakt door in onherbergzame streken hulp en helpers te brengen aan zieken, of hen naar bewoonde plaatsen te vervoeren. Hij heeft den eernaam gekregen van „den gevleugelden Samaritaan” (*Policlinico*, 17 Juni.)

PARIJS. — **Bond ter bestrijding van carcinoma.** Na tien jaren voorbereiding, heeft te Parijs de stichting van een internationalen bond tot bestrijding van kanker plaats gevonden. (*Lancet*, 15 Juni.)

Personalia. — Emeritaat: de hoogleraren in de oogheelkunde A. WAGEMANN te Heidelberg, L. HEINE te Kiel en ELSCHNIGG te Praag.

Overleden: de 37-jarige dermatoloog prof. G. TRUFFI, te Padua.

H. PINKHOF.